

Bilag 27.**Oversættelse.****Kontorchef Per Fergos indlæg i 6. udvalg den 29. oktober 1970
vedrørende Den internationale Domstols rolle.**

Da vi for nogle uger siden her i udvalget drøftede det første punkt på udvalgets dagsorden: beretningen fra det særlige udvalg vedrørende folkeretlige principper om venskabelige forhold og samarbejde mellem staterne, fandt en række delegationer, herunder den danske, det påfaldende, at der i disse principper ikke findes en eneste henvisning til Den internationale Domstols rolle.

Selv om der er mange andre tegn på, at Den internationale Domstol i øjeblikket befinder sig i en meget vanskelig situation, finder den danske delegation det meget afslørende, at man i et af de dokumenter, som blev vedtaget i forbindelse med højtideligholdelsen af FN's 25-årsdag nærmere har kunnet behandle princippet om fredelig bilæggelse af internationale tvister uden så meget som at omtale Den internationale Domstol.

Dette ændrer naturligvis ikke den kendsgerning, at Den internationale Domstol i pagtens artikel 92 beskrives som De forenede Nationers vigtigste dømmende organ. Men det viser, at det organ, som efter den danske delegations mening er et væsentligt element i systemet for fredelig bilæggelse af tvister, ikke betragtes på samme måde af en lang række andre lande.

Den danske delegation finder det nyttigt, at der under det dagsordenspunkt, vi nu drøfter, er mulighed for at udforske grunden til, at domstolen ikke længere spiller den aktive og konstruktive rolle, som var den tiltænkt, og vi er stærkt interesseret i at høre, hvorledes andre delegationer ser på dette spørgsmål. Jeg håber, at alle delegationer helt ærligt vil give deres synspunkter tilkendende, da kun en åben drøftelse kan føre til konstruktive skridt henimod genoprettelse af de centrale funktioner, som det ifølge pagten var meningen, at Den internationale Domstol skulle udøve.

Den danske regering accepterer uden tøven pligten til at søge internationale tvister bilagt gennem forhandling eller ved andre fredelige midler, og vi har altid betragtet en domsafgørelse som en naturlig løsning i sager, hvor der ikke på anden vis kan opnås enighed. Jeg behøver næppe at minde om, at den danske regering var part i en af de sager, der senest er blevet behandlet ved Den internationale Domstol, nemlig spørgsmålet om afgrænsningen af den interkontinentale sokkel i Nordsøen, i hvilken sag Den internationale Domstol afsagde dom i 1969.

Det er den danske regerings erklærede politik ikke alene at acceptere Den internationale Domstols bindende domsmyndighed men også at påkalde domstolens autoritet, når dette efter forholdene er et naturligt skridt.

Dette betyder ikke, at der efter den danske regerings opfattelse ikke er behov for at forbedre domstolens struktur og virkemåde. Vi anser det fra dansk side for ønskeligt og nødvendigt, at man overvejer, hvorledes domstolens praksis kan bringes i bedre overensstemmelse med nutidens krav. Vi hilser med glæde domstolens beslutning om at revidere sin forretningsorden, og vi håber, at undersøgelsen af dette spørgsmål vil føre til praktiske reformforslag.

Det ville utvivlsomt være nyttigt, om forretningsordenen kunne ændres, således at det blev mindre bekosteligt at føre en sag igennem for domstolen. Og det ville ligeledes være nyttigt, om den tid, der hengår inden domsafsigelse, kunne afkortes. Den danske delegation er bekendt med domstolpræsidentens synspunkt, at det i høj grad afhænger af de implicerede parter, hvor lang tid det tager at afslutte en sag. Jeg mener, at dette er ganske rigtigt, og mine bemærkninger må ikke tages som nogen kritik af domstolen. Men det ville utvivlsomt øge